

опасно: Турцитѣ вече завзеха нѣколко височини които бѣха въ нашитѣ рѣцѣ, и сега употребяватъ сичкитѣ си старания за да ни прекъснатъ отстъпването назадъ, т. е. искатъ да превзематъ пѣтьтъ, който води отъ укрепленията къмъ Габрово. Върху това мѣсто най-много тѣ сега и нападатъ. Страшно настѣпление правятъ. Тѣ сж звѣрове, а не хора. Струва ми се, не е възможно да си представи чловѣкъ по-ужасно и по отчаянно нападение. Казватъ, че Сюлейманъ се рѣшилъ на сѣкой начинъ да отнеме отъ насъ шипченскій проходъ и да се укрѣпи той пакъ на св. Никола и на другитѣ височини. И като че ще да сполучи, защото нашитѣ вече много отслабнаха; понеже става три дни безъ почивка се биятъ. Разказватъ, че Сюлейманъ заповѣдалъ да се обяви въ неговата войска, че който солдатинъ не върви напредъ а отетъжива безъ да бѣде раненъ тежко, такъвзи ще се убие на мѣстото Да, тамъ сега става бой не на животъ, но на смъртъ . . . Да ли ще се върни нѣкой отъ тамъ . . . Богъ знае. Нашата войска е малко, — ето това е зло; за сега държатъ се още, защото иматъ надѣжда да пристигне скоро помощъ, която сѣки часъ очакватъ. Но ако новитѣ войски днесъ не достигнатъ, тогасъ чини ми се, утрѣ ще бѣде вече късно: чини ми се не ще има тогасъ кому да помагатъ, защото нашитѣ сж заобиколени и ще измрѣтъ всички до единъ, понеже сж рѣшени да се не предаватъ живи въ робство.

— Ще даде Богъ, та нѣма и да се предаватъ, — отговорихъ азъ: — брянскій пѣлкъ сега вече навѣрно е пристигналъ; а днесъ и стрѣлцитѣ търгнаха за тамъ . . . По-добрѣ да мислимъ за побѣда-